

בש"פ 1711/21 - נאדר נאצר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1711/21

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

העורר: נאדר נאצר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על מעצר החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים
מיום 17.2.2021 בת"פ 39905-07-20 שניתנה על ידי
כב' השופט א' רובין.

תאריך הישיבה: ח' בניסן התשפ"א (21.03.21)

בשם העורר: עו"ד מיאדהסואעד

בשם המשיבה: עו"ד בת שבע אבגז

החלטה

מונח בפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים בהנדחתה בקשת העורר להורות על ביטול מעצרו בפיקוח אלקטרוני ושאר התנאים המגבילים שחלים עליו (כב' השופט א' רובין, בת"פ 39905-07-20).

1. כתב האישום המתוקן, בו הודה העורר, מייחס לו עבירות של סיוע לתקיפה לשם גניבה, פירוק רכב ושינוי זהות של רכב. בחודשים יוני ויולי 2020, העורר, יחד עם אחיו וחבר נוסף, קשרו קשר במטרה לתקוף את בנו של בעל מחסני הספקה של חברת "תנובה" (להלן: המתלונן), כדי לגנוב ממנו כספים שהגיעו אליו מתוקף עבודתו. בתאריך

3.7.2020 אלו החליפו את לוחית הרישוי של רכב ששכרו בלוחית רישוי גנובה במטרה להקשות על זיהויו. כמו כן, שאלו רכב מאדם נוסף והחליפו את לוחית הרישוי שלו ללוחית רישוי גנובה באופן דומה, לצד עשיית פעולות נוספות שנועדו לטשטש את זהות הרכב השאול. אחיו וחברו של העורר המתינו להגעת המתלונן למחסן ההספקה, לאחר שהעורר ליווה חלק מנסיעתם עם רכבו השכור. כשהגיע המתלונן, השניים חטפו את כספו מידי, בהיותם רעולי פנים ותוך שימוש בגז מדמיע, מקל ואף אקדח דמה שבאמצעותו איימו על המתלונן. לאחר נטילת הכספים, העורר סייע לאוספם מנתיב הבריחה שתכננו עובר לביצוע התוכנית ברכבה השכור. בתום האירוע, השלושה חילקו ביניהם את הכסף שנטלו.

סניגורו של העורר סבור כי טעה בית המשפט המחוזי בכך שלא ביטל את תנאי האיזוק האלקטרוני ואפשר לעורר להשתחרר ממעצר בית. הוא שם דגש על כך שכתב האישום המתוקן בו הורשע המערער כולל עבירות פחות חמורות מאלו שמופיעות בכתב האישום המקורי. נוסף על כך ציין כי עד כה, העורר לא הפר את תנאי שחרורו. ב"כ המדינה, מנגד, סומכת את ידה על החלטת בית המשפט המחוזי.

2. העבירות מושא כתב האישום שבוצעו על ידי העורר התרחשו זמן לא רב לאחר שסיים לרצות עונש מאסר שארך 45 חודשים. כמו כן, העורר הורשע על פי הודאתו כך שלא עומדת לו חזקת החפות – היפוכו של דבר. זאת, הגם שהעבירות בהן הורשע חמורות פחות מאלו שנמנו בכתב האישום המקורי. עיינתי בהחלטת בית המשפט המחוזי, בה נשקלה בקשת הסניגור בצורה מאוזנת. במסגרתה, בית המשפט הקל בתנאים של העורר בכך שנקבע שהוא יכול לצאת ממקום האיזוק האלקטרוני פעמיים בשבוע, כל פעם למשך שלוש שעות בליווי מפקח. יוזכר עוד כי התיק קבוע לשמיעת טיעונים לעונש בעוד כחודשיים.

בהינתן כל אלה, לא נראה כי נפלה שגגה בהחלטתו של בית המשפט המחוזי, אלא כי העניין נבחן על צדדיו השונים והתוצאה נותנת ביטוי לשיקולים הרלוונטיים.

3. הערר נדחה.

ניתנה היום, ח' בניסן התשפ"א (21.3.2021).

ש ו פ ט